

Prætendenter, som naar Lande ved den regierende Stammes Dødhed ere blevne herreløse. Gamle Prætensioner, som tidligere have maattet vige og som den bestaaende anerkjendte Arveret har holdt nede, trækkes da atter frem tilligemed alle mulige nye, og Enhver søger at gjøre sine Fordringer gjældende ved egne Kræfter og fremmed Hjælp, saavidt han formaaer. Slige Arvekampe blive naturligtvis i Almindelighed førte paa det Lands Befolking, som er Stridens Gjenstand, og have ofte medført dets Deling og Sønderlemmelse, hvor Omstændighederne begunstigede denne. En Mængde saadanne Prætensioner have netop paa det danske Monarchies sydlige Dele, ligesaa særskilte Fordringer paa Lauenborg eller paa Grevfabet Ranzau o. s. v. til de omfattende Fordringer paa en hel selvstændig Stat Sleevig-Holsten, og hvor ugrundede de end ere, kunne flere af dem dog let under begunstigende Omstændigheder blive farlige, saaledes som baade ældre Erfaringer i lignende Tilfælde og vor egen nyeste Erfaring tilstrækkeligt have lært. Slige Prætensioner, som søges begrundede paa ganske andre Fundamenter end Kongeloven, kunne naturligtvis ikke fjernes ved den paatænkte Forholdsregel. Kun Afstæffelsen af den anerkjendte nu bestaaende Arveret efter denne Lov vil blive tagen til Indtægt af de Bedkommende som gyldig og afgjort; men, naar som Folge af denne Forholdsregel en Arveløshed skulde indtræde, vil dette netop blive anseet som det rette Tidspunkt til at søge at gjøre de formentlige Retigheder gjældende.

Vi vide vel, at man som Beroligelse mod de alvorlige Betyrninger for Fremtiden, Afstæffelsen af Kongelovens Arveret maa fremkalde, vil henvide til Londoner Tractatens Art. II, hvorved de contraherende Magter have anerkjendt Principet for det danske Monarchies Integritet som vedvarende, og forbundet sig til at tage de yderligere Meddelelser under Overveielse, som Hans Majestæt Kongen af Danmark maatte finde for godt at lade udgaae til dem, dersom der blev overhængende Fare for, at Prinds Christian af Glyksborgs mandlige Afkom af hans Egteskab med Prindsesse Louise, skulde uddøe. Vi miskjende ingenlunde den store Vigtighed af denne tractat-

mæssige Bestemmelse, og skulle visselig ikke være tilbøielige til at undervurdere Betydningen af den nye glædelige Borgen, som derved er givet for det danske Monarchies fremtidige Bestaaen. Men vi ansee det ligesaa lidet for rigtigt, at overvurdere for sig selv og Andre dens Vigtighed og Betydning, som om den gjorde al Forsigtighed og al Omsorg fra vor egen Side for Monarchiets Opretholdelse overflødig og vi trostigen kunde overlade Alt i saa Henseende til de fremmede Magter. Disse have ved § 1 i Londonerprotocollen af 2den August 1850 (de trykte Actstykker S. 3) udtalt det Ønske, at Besiddelsestilstanden af det danske Monarchie maa opretholdes i sin Integritet, og Londonertractatens Artikel II. udtaler Integritetsprincipet som en vedvarende Grundsaetning, og de have lovet i paakommende Tilfælde at overveie de yderligere Opfordringer, som H. S. Majestæt Kongen af Danmark maatte finde for godt at henvende til dem; men det er saaledes kun et Ønske og en Grundsaetning, der er udtalt, og Magterne have ikke forpligtet sig til under alle Omstændigheder at opretholde denne Integritet, eller garanteret samme. Vi troe derfor, at en nyere Overveielse af Forholdene vil vise, at det ingenlunde kan lade sig retfærdiggjøre paa Grund heraf at opgive den Hovedbetryggelse, der nu i Kongelovens Arveret have for Monarchiets Opretholdelse og Sammenhold, i alt Fald for den langt overveieende Dels Bedkommende. I Forening med dette allerede givne Betryggelsesmiddel vil Londoner Tractatens Art. II. kunne yde meget betydelig Nytte; uden samme vil den rimeligvis ikke paa en for Danmark tilfredsstillende Maade og maasse slet ikke opfylde sin Henstgt. Allerede naar vi tanke os, at i det forudsatte Tilfælde Alt forsaavidt gaaer efter Ønske, at der ingen Hindring indtræder for, at Magterne paa ny kunne samles til en Conference om dette Anliggendes Ordning, og at alle have god Villie og Redebønhed dertil, vil Stillingen for den danske Konge og det danske Folk blive meget forskjellig, eftersom Kongelovens Arveret bevares eller affaases. I det første Tilfælde vil der have en lovtlig Arving til den langt overveieende Del af Monarchiet, som tillige er